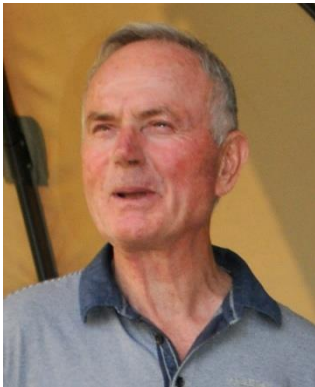

O Janezu

V soboto, 15. junija 2024, nas je po težki bolezni poslovil naš sodelavec in prijatelj Janez Bajt.

Janez je bil zaveden Slovenec. Že v Stockholmu se je včlanil v Švedsko-slovensko društvo, kjer je bil nekaj let tudi predsednik. Ob osamosvojitvi Slovenije je bil aktiven v Slovenskem kongresu, ki je za priznanje Slovenije v svetu vključeval številne Slovence po svetu. Po prihodu v Slovenijo se je povezal s Slovensko-švedskim društvom in v njem aktivno sodeloval 15 let, kjer je deloval skoraj do zadnjih dni. Kot član Izvršnega odbora je aktivno sodeloval v številnih aktivnostih društva, posebej pri vzpostavitvi sodelovanja med osnovno šolo v Rakeku in osnovno šolo iz njegovega švedskega kraja Nortallje, ter obujanju švedskih običajev ob praznikih poletnega solsticija (Midsommar) in zimskega solsticija (Lucija).

Janez se je rodil leta 1943 v Žireh na Gorenjskem. Oče je bil čevljar, v družini pa sta bili še dve sestri in brat. Družina se je najprej odselila v Kranj in potem v Nemčijo, kjer še vedno živi njegova mati in obe sestri.

Janez je v Ljubljani zaključil šolanje na učiteljskišči, njegov zvedavi duh in želja po znanju in odkrivanju novih dežel pa ga je v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja privedla v Stockholm na Švedsko. Nova dežela ga je takoj zelo pritegnila, ob krajšem obisku se je odločil, da tam požene nove korenine, čeprav je bilo na začetku težko. Sprejel je službo ob najpreprostejših delih v hotelu Berns. Hitro je obvladal jezik, ob delu je dokončal tudi študij na ekonomski fakulteti v Stockholmu. Zaposlil se je v Ikeji in nato v multinacionalni Basf, kjer je deloval na trgih Vzhodne Evrope, nato ustanovil lastno podjetje Nitor in uspešno posloval s kemičnimi proizvodi na Švedskem in Norveškem.

Na Švedskem si je ustvaril družino, ženo Ivone, hčerko Marijo ter sinova, Davida in Roberta. Kot uspešen poslovnež se je po upokojitvi in pri težavah v družini odločil, da svojo življenjsko pot nadaljuje sam v južnih krajih. Pot ga je preko Koroške znova privedla v Slovenijo, kjer je živel njegov brat. Ko je potoval po Sloveniji, ga je pot zanesla na Kurešček, kjer je odkril čudovito lokacijo s pogledom na Ljubljansko barje ter od Karavank do Kamniških in Savinjskih gora. Tu si je zgradil čudovit dom z vrtom v skandinavskem stilu, za katerega je tudi njegov arhitekt dobil številna priznanja in nagrade. Spoznal je tudi prijateljico Justi in skupaj je v tem novem okolju s prijatelji preživel vesela leta. Tudi doma je gojil švedske tradicije: Midsommar, najdaljši dan v letu z mlajem in Lucijo, praznik luči ob najkrajšem dnevu. Njegova hiša je bila vedno polna ljudi, njegov vrt poln otrok.

Vendar so starost in bolezni zahtevali, da se je moral odpovedovati kolesu, motorju in avtomobilu, preseliti se je moral v mesto, kjer je preživel zadnja tri leta.